

Eclipsreis naar Paaseiland 2010

Wat we 24 uur van tevoren in de verste verte niet durfden te hopen, werd op 11 juli 2010, 14u08 lokale tijd, dan toch waarheid: 50 astrotelevisiegenoten genoten van een adembenemende zonsverduistering op één van de mooiste locaties op het Paaseiland. Voor een deel van de groep ging het daarna, na een korte maar gesmaakte tussenstop in Santiago en Valparaiso, terug huiswaarts. De rest van de groep trotseerde extreme weersomstandigheden op de Chileense altiplano

Het verhaal van een memorabele eclipsreis....

Het waarnemen van de totale zonsverduistering van 11 juli 2010 vormde een uitdaging voor eclipsjagers overal ter wereld. Immers, het pad van deze eclips liep nergens over land, op een klein stukje zuidelijk Patagonië en enkele kleine eilanden in de Stille Oceaan na. Het grootste en meest toegankelijke van deze eilanden: het Paaseiland. Een plek die ook zonder zonsverduistering al tot de verbeelding van velen spreekt...

De totale zonsverduistering van 11 juli 2010 was dan wel niet de langste van de eeuw, het was wel de eclips waar de langste reisvoorbereiding aan vooraf ging. Meer dan 6 jaar nadat de eerste plannen voor deze reis gesmeed werden, is het dan zover.

Op weg naar de navel van de wereld...

Op 5 juli 2010 vertrekken we met 50 eclipsreizigers naar Te Pito Te Henua - de navel van de wereld - ook wel Rapa Nui, of het Paaseiland genoemd. De reis is lang maar de gids is ervaren.... We vliegen eerst naar Madrid, en vandaar verder naar Santiago de Chile.

Het is hartje winter in Zuid-Amerika. Van een Belgische hittegolf komen we terecht in een grijs, kil en regenachtig Santiago.

Gelukkig is er Pisco Sour om ons op te warmen.

De volgende ochtend is het weer gelukkig wat opgeklaard en onder een winters zonnetje zetten we onze gisteren uitgeregende verkenning van Santiago verder. We wandelen langs het presidentiële paleis "La Moneda" en beklimmen de Cerro Santa Lucia, vanwaar we een mooi uitzicht hebben over de stad en de majestueuze Andes.

Rapa Nui

's Namiddags is het tijd om de reis verder te zetten naar onze uiteindelijke bestemming: Isla de Pascua!

Het is al donker als we na 5 uur vliegen arriveren op het meest afgelegen eiland ter wereld. We worden naar de respectievelijke hotels gebracht en na een korte kennismaking met onze lokale gids is het bedtijd.

Bedtijd?? Niets daarvan, Pisco sour tijd!

De 3 dagen voor de eclips hebben we de gelegenheid om het Paaseiland grondig te verkennen. We doen dat onder leiding van 2 lokale gidsen, beiden geboren en getogen Rapa Nui.
Bij Ahu Akahanga vertelt Caro ons uitgebreid over de geschiedenis en de cultuur van haar geliefde eiland.

Tijd voor de eerste souvenirs!

Ahu Tongariki is de grootste en zeker één van de mooiste ahu's op het Paaseiland.

Alle moai's op het Paaseiland zijn afkomstig van één en dezelfde plaats: Rano Raraku. Hier zitten de beelden 'in situ'. Een aantal zijn nog half uitgehouwen te bewonderen in de rotsen.

Anakena is één van de weinige stranden op Paaseiland, en het is hier dat de legendarische koning Hotu Matu'a aan land zou gekomen zijn en de eerste nederzetting op het Paaseiland stichtte.

Orongo en de Rano Kau krater spelen een belangrijke rol in de Rapa Nui cultuur en -geschiedenis. Hier situeert zich immers het zwaartepunt van de vogelman-cultus. Op deze plek vond de jaarlijkse race naar het eerste manutara-ei plaats. Dat ei moest gezocht worden op Moto Nui, het grootste van de 3 rots-eilandjes voor de kust. Het is tevens één van de winderigste plaatsen op het eiland, en dat hebben we aan de lijve ondervonden.

We bezoeken ook Ahu Akivi. Deze ahu, die in tegenstelling tot de meeste andere ahu's in het binnenland staat, is de enige waar de moai's naar zee uitkijken. Bovendien zijn ze exact in de richting van zonsondergang gericht bij de lente- en herfst-equinox.

Lees het vervolg van dit verslag in deel 2 en deel 3